

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) O. Ř., b) J. P., c) Mgr. J. P., d) K. R. P.**, všichni zastoupeni JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem AK Hartmann, Jelínek, Vališ, Vych a partneři, se sídlem Hradec Králové, Dukelská 15, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. října 2004, č. j. 8 Ca 282/2003 - 27,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým mu byla uložena povinnost ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobců ze dne 15. 5. 2003 o zahájení správního řízení ve věci náhrady za znárodněný majetek závodu „J. P., továrna mýdel a svíček, H. K.“.

Městský soud dospěl k závěru, že žaloba proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) byla podána důvodně, neboť marně proběhla lhůta pro vydání rozhodnutí, když navíc žalovaný výslovně dal najevo, že rozhodovat nebude. Rozhodnutí Městského soudu v Praze nabylo právní moci dne 1. 12. 2004.

Rozsudek soudu napadl stěžovatel kasační stížností, jež byla Městským soudem v Praze po provedení úkonů podle § 108 s.ř.s. předložena dne 1. 2. 2005 Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 9. 2. 2005 doručeno podání Městského soudu v Praze, jímž tento soud doslal podání stěžovatele, jež došlo Městskému soudu v Praze dne 4. 2. 2005 a kterým stěžovatel dokládá fotokopii svého rozhodnutí o žádosti žalobců ze dne 15. 5. 2003 na zahájení správního řízení ve věci náhrady za znárodněný majetek závodu „J. P., výroba mýdel a svíček, H. K.“, k jehož vydání byl stěžovatel zavázán napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze shora označeným. Jedná se o zamítavé rozhodnutí stěžovatele ze dne 31. ledna 2005, č. j. 444/14543/2005-SŘ1 s přiloženým pověřením k rozhodnutí pro náměstka ministra financí.

Pro řízení o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu platí ustanovení uvedená v hlavě III. dílu 1 s. ř. s. (§ 102 - § 110). Ve smyslu § 120 téhož zákona pak není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I (§ 32 - § 64). Dle tam zahrnutého § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, mj. nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Ustanovení § 64 s. ř. s. pak umožňuje pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně použít ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu (§ 1 - § 58 a § 79 - § 200aa o. s. ř.). Dle § 103 o. s. ř. soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Soudní řád správní, ale ani občanský soudní řád nemají ustanovení, které by vypočítávalo všechny podmínky řízení. Teorie procesního práva ve shodě se soudní praxí tradičně řadí mezi podmínky řízení návrh na zahájení řízení, podmínky týkající se soudu, podmínky na straně účastníků řízení a tzv. negativní procesní podmínky (srov. Občanský soudní řád, Komentář. I. díl. 6. vydání, C. H. Beck, Praha 2003). Žalobní petit (čeho se navrhovatel domáhá) je část žaloby, již je formulován nárok žalobce, a představuje předmět žaloby (Civilní právo procesní, Winterová a kol. Linde, Praha 1999). Za situace, kdy tento předmět žaloby (návrhu, zde kasační stížnosti) již neexistuje, odpadl vydáním aktu stěžovatele, lze konstatovat, že stěžovatel založil takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit. Nejsou tedy v okamžiku rozhodování věci Nejvyšším správním soudem dány podmínky k tomu, aby tento soud o kasační stížnosti dále jednal a věcně rozhodl. Proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost podanou stěžovatelem odmítl.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s., neboť věc vyřídil v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, ve spojení s § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. srpna 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu